

РЕШЕНИЕ

№ 8733

гр. София, 14.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 04.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **4894** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба от „Машинкомерс 2004“ – ЕООД – [населено място], представлявано от управителя И. Д. В. срещу Ревизионен акт № Р-22002222002477-091-001/14.12.2022г., издаден от Д. Д. Д. – орган, възложил ревизията, и Й. Н. И. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 317/13.03.2023г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП" С.. С РА за ревизираните данъчни периоди е формирана данъчна основа за облагане по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ и е установен размер на данъка, възлизащ общо на 187 918,96 лв. над декларирания, ведно с лихви за забава в размер на 80 805,38 лв. Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения РА, като издаден в нарушение на материалния закон и при съществени процесуални нарушения. Твърди, че органите по приходите не са изяснили всички обстоятелства от значение за установяване на публичните му задължения, което от своя страна е довело до погрешни фактически и правни изводи. Счита, че не са налице основания за извършване на ревизията по реда на чл. 122 от ДОПК. Позовава се на документи към възражението по чл. 117, ал. 5 от ДОПК и твърди, че същите не са взети предвид и съобразени от органите по приходите. Сочил, че от дружеството са представени двустранно подписани приемо-предавателни протоколи, чрез които е доказан механизмът на изпълнение на доставките и че същите са надлежно отразени в счетоводството. Моли да бъде отменен като незаконосъобразен и необоснован

обжалвания РА.

В съдебно заседание и по съществуто на спора, жалбоподателят, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата на изложените в нея подробни съображения. Претендира присъждане на сторените съдебни разноски.

Ответната страна Директорът на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002222002477-020-001/18.05.2022г. е възложено извършването на ревизия на „Машинкомерс 2004“ – ЕООД за установяване на задължения за данък върху добавената стойност за периодите от 28.11.2016г. до 30.04.2019г., от 01.06.2019г. до 31.10.2019г. и от 01.12.2019г. до 31.12.2020г. Заповедта е връчена на 27.05.2022 г. по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на обявения от дружеството електронен адрес. На основание чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата тече определеният двумесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 27.07.2022г. Съгласно чл. 113, ал. 3 от ДОПК във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК срокът за приключване на производството е продължен до 26.10.2022г. със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22002222002477-020-002/27.07.2022г., връчена електронно на 29.07.2022г. и Заповед за изменение на ЗВР №Р-22002222002477-020-003/26.08.2022г., връчена електронно на 26.08.2022г.

ЗВР №Р-22002222002477-020-001/18.05.2022г. и Заповед за изменение на ЗВР №Р-22002222002477-020-003/26.08.2022г. са издадени от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството на заместник на А. Г. М., на същата длъжност. Заповед за изменение на ЗВР №Р-22002222002477-020-002/27.07.2022г. е издадена от А. Г. М.. За целта органите по приходите са оправомощени на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-128/18.02.2020г., Заповед №РД-84-2200-302/10.05.2022г. и Заповед №РД-84-22-00-690/23.08.2022г. на директора на ТД на НАП С..

С Решение №Р-22002222002477-098-001/04.11.2022г. на директора на ТД на НАП С. правомощията на възлагащ орган са предоставени на Д. Д. Д., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-849 от 31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002222002477-092-001/14.11.2022г., връчен електронно ведно с доказателствата на 21.11.2022г., На основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК жалбоподателят е подал възражение вх. №73-04-61#3 от 02.12.2022г. по регистъра на ТД на НАП С.. Възражението е преценено от ревизиращия екип като неоснователно.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ №Р-22002222002477-091-001/14.12.2022г., издаден от Д. Д. Д. – орган, възложил ревизията, и Й. Н. И., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 29.12.2022 г.

Процесната ревизия е проведена при условията на чл. 155, ал. 4 от ДОПК в изпълнение на указанията, дадени с Решение №610/26.04.2022г. на директора на

дирекция ОДОП С., с което е отменен и върнат за нова ревизия Ревизионен акт №Р-22221021001185-091-001/31.01.2022г., издаден от А. Г. М. – орган, възложил ревизията, и А. Б. Г. – ръководител на ревизията.

Съгласно констатациите в ревизионния доклад, за ревизираните периоди дружеството е оказвало услуги, свързани с компютърни технологии и е декларирало облагаеми доставки, свързани с продажбата на машинни елементи, лагери, лагерни възли, ролки, ремъци и др. Установено е, че е имало наети осем лица на трудов договор, с дневно работно време 2 часа, като същевременно същите са били назначени на двучасов работен ден и в други дружества – доставчици или клиенти на жалбоподателя. Към момента на ревизията всички трудови договори са прекратени.

В изпълнение на указанията, дадени с решението на директора на дирекция ОДОП С., ревизиращият екип е връчил на задълженото лице Искане за представяне на документи и писмени обяснения №Р-22002222002477-040-001/30.05.2022г. Документите са представени по електронен път с опис вх. №П-2202222002477-ПРД-001-И от 10.06.2022г. На основание чл. 115 от ДОПК е направена и проверка на място на декларираните от дружеството адреси в [населено място], [улица], [населено място], [улица], ап. 1 и [населено място], [улица]. И на трите адреса не е осъществен контакт с управител или упълномощено лице и не са представени документи за проверка. Ревизиращите са констатирани, че няма данни за заведено от лицето счетоводство съгласно изискванията на Закона за счетоводството /ЗСч/.

С Протокол №1825235 от 24.10.2022г. са приобщени документите, събрани при първата ревизия на жалбоподателя за процесните периоди.

С цел проверка на данните в дневниците за покупки на задължения субект на основание чл. 45 от ДОПК са инициирани насрещни проверки на доставчиците. За резултатите са съставени протоколи за извършени насрещни проверки. Предвид установените при проверките факти и обстоятелства е изготвено Уведомление №Р-22002222002477-113-001/10.10.2022г. по чл. 124, ал. 1 от ДОПК. Жалбоподателят е известен, че поради наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2, т. 3, т. 5 и т. 6 от ДОПК основата за облагане с ДДС ще бъде определена по реда на чл. 122 - 124а от ДОПК. Уведомлението е връчено електронно на 14.10.2022г. Предоставен е 14-дневен срок за вземане на становище и представяне на доказателства.

В ревизионния доклад са описани подробно проверените контрагенти на дружеството въз основа на данните от дневниците му за покупки. На включените в дневниците доставчици са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения. В отговор същите са заявили, че не са издавали фактури на „Машинкомерс 2004“ – ЕООД, нямат сключвани договори с това дружество, нито каквито и да е търговски взаимоотношения, например „А.Н.Л. България“ ЕООД, „Баумакс България“ ООД, „Бодикар“ ЕООД, „Вестал-Х“ ООД, „Агресионе България“ ЕООД, „Джесика-София“ ООД, „Гаффар“ ЕООД, „Гранд Пакт“ ЕООД. Друга част от проверените дружества са посочили, че нямат търговски отношения с жалбоподателя, издавали са фактури с такива номера, но на други клиенти, от други дати и за различни видове доставки, например „Бомар България“ ЕООД, „Булфлекс и КО“ ЕООД, „Ван Холдинг“ ООД, „Вюрт България“ ЕООД, „Валерий С и М Груп“ ЕООД, „Васир“ ООД, „Вега-33“ ООД, „Велизара“ ООД, „Ай Пи Ен България“ ООД, „Анталис България“ ЕООД, „Арт Парк“ ЕООД, „Доверие-Брико“ АД, „Дженерал Дистрибушън“ АД, „Декар-М“ ООД, „Дека Трейд“ ООД.

Въз основа на приобщените документи от първата ревизия на жалбоподателя е установено, че не са представени издадени от доставчиците и включени в дневниците му за покупки първични счетоводни документи /фактури/.

По данни от дневниците за продажби на ревизирувания субект са установени основните му клиенти. Констатирано е, че във връзка с тях дружеството е представило част от изисканите му фактури за продажби и банкови извлечения за получени плащания по банков път. Установено е, че част от издадените фактури са с предмет – плащане или доплащане по договор, без да е конкретизиран видът на доставките.

При тази фактическа обстановка и след като са направили анализ на относимите обстоятелства по чл. 122, ал. 2 от ДОПК ревизиращите са формирали данъчна основа за облагане за всеки от периодите и дължим данък върху добавената стойност общо в размер на 187 918,96 лв. над декларирания и лихви в размер на 80 805,38 лв.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С., във връзка с която е постановено Решение № 317/13.03.2023г., с което е потвърден. РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-204/28.03.2023г., подадена чрез ДОДОП – С. до АССГ. Жалбата е депозирана в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, от активно процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, съдът приема, че правото на жалба е надлежно упражнено и депозираната жалба като редовна и допустима подлежи на разглеждане по същество.

С оглед изясняване на делото от фактическа страна е допусната и приета, без оспорване от страните, съдебно-счетоводна експертиза /ССЧЕ/, неоспорена от страните. Според заключението на вещото лице Е. К. :

Относно издадени фактури през ревизирувания период от доставчик „Евро Къмпани 09“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], експертът е установил, че са издадени фактури към „Машинкомерс 2004“ ЕООД и по същите е отразен данък добавена стойност, като задължение към бюджета в счетоводството на дружеството; Фактурите, издадени от „Евро Къмпани 09“ ЕООД са включени в Справките декларации и дневниците за продажби по ЗДДС в данъчните периоди на издаване на фактурите; извършени са плащания по издадените фактури от „Евро Къмпани 09“ ЕООД, с изключение на фактура №[ЕГН]/18.04.2019г. по която са платени частично 1500,00 лева, остатъкът за плащане е 1008,00 лева. Предвид на това, че в хронологичните регистри на „Машинкомерс 2004“ ЕООД има счетоводен запис, че сумата от 1008,00 лева е платена в брой на 18.04.2019г., а в хронологичните регистри на „Евро Къмпани 09“ ЕООД липсва такъв запис, както и няма касов бон за платена сума в такъв размер, експертизата приема, че сумата от 1008,00 лева не е платена.

Относно издадени фактури през ревизирувания период от доставчик „Фин Ко 2015“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] експертът е установил, че са издадени фактури към „Машинкомерс 2004“ ЕООД и по същите е отразен данък добавена стойност, като задължение към бюджета в счетоводството на дружеството; Фактурите, издадени от „Фин Ко 2015“ ЕООД са включени в Справките декларации и дневниците за продажби по ЗДДС в данъчните периоди на издаване на фактурите, като вещото лице е посочило и конкретни разлики в две фактури; извършени са плащания по издадените фактури от „Фин Ко 2015“ ЕООД.

Относно издадени фактури през ревизирувания период от доставчик „ЧЕЗ-КО“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] експертът е установил, че са издадени фактури към „Машинкомерс 2004“ ЕООД и по същите е отразен данък добавена стойност, като задължение към бюджета

в счетоводството на дружеството; Фактурите, издадени от „ЧЕЗ-КО“ ЕООД са включени в Справките декларации и дневниците за продажби по ЗДДС в данъчните периоди на издаване на фактурите, като нещата са посочили и конкретна разлика в една фактура; извършени са плащания по издадените фактури от „ЧЕЗ-КО“ ЕООД. Относно издадени фактури през ревизирания период от доставчик „Инфолог 33“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] експертът е установил, че са издадени фактури към „Машинкомерс 2004“ ЕООД и по същите е отразен данък добавена стойност, като задължение към бюджета в счетоводството на дружеството; Фактурите, издадени от „Инфолог 33“ ЕООД са включени в Справките декларации и дневниците за продажби по ЗДДС в данъчните периоди на издаване на фактурите; извършени са плащания по издадените

За да отговори на въпроса правилно ли е осчетоводило доставките във връзка с издадените фактури от горепосочените доставчици, експертът се е запознал с първичните документи, налични по делото и тъй като за голяма част от тях в наименованието /предмет/ на доставката е записано, че същата е съгласно приемо-предавателен протокол или съгласно договор, е изискал допълнително документи от жалбоподателя, на което е получил отговор, че всички оригинали на първични документи са предадени в хода на ревизията, допълнителни документи освен хронологични регистри на жалбоподателя не са предоставени за целите на експертизата.

Относно издадени фактури през ревизирания период от доставчик „Транс Континентал“ ООД с ЕИК[ЕИК], нещата заявява, че от „Транс Континентал“ ООД не е предоставена информация и счетоводни регистри. Съгласно получени по делото доказателствени материали от ТД на НАП С., нещата е установило, че фактурите издадени от „Транс Континентал“ ООД, са включени в Справките декларации и дневниците за продажби по ЗДДС в данъчните периоди на издаване на фактурите, като установи следните разлики: „Машинкомерс 2004“ ЕООД е отчело като разход 3731,40 лева и е ползвало данъчен кредит в размер на 746,28 лева по фактура № [ЕГН]/18.12.2019г., а видно от дневниците за продажби на „Транс Континентал“ ООД, получател по фактурата е М. Б., а не „Машинкомерс 2004“ ЕООД; „Машинкомерс 2004“ ЕООД е отчело като разход 3073,60 лева и е ползвало данъчен кредит в размер на 614,72 лева по фактура № [ЕГН]/10.01.2020г., а видно от дневниците за продажби на „Транс Континентал“ ООД, получател по фактурата е „Интернешънъл Транс КО“ ООД, а не „Машинкомерс 2004“ ЕООД.

Относно издадени фактури през ревизирания период от доставчик „Интернешънъл Транс КО“ ООД с ЕИК[ЕИК] нещата заявява, че от „И. Т. КО“ не е предоставена информация и счетоводни регистри. Съгласно получени по делото доказателствени материали от ТД на НАП С., експертизата е установила, че фактурите издадени от „И. Т. КО“, са включени в Справките декларации и дневниците за продажби по ЗДДС в данъчните периоди на издаване на фактурите, като са установени следните разлики:

- „Машинкомерс 2004“ ЕООД е отчело като разход 3 669,70 лева и е ползвало данъчен кредит в размер на 733,94 лева по фактура № [ЕГН]/26.11.2018г., а видно от дневниците за продажби на „И. Т. КО“, получател по фактурата е „Евро К. 09“ - ЕООД, а не „Машинкомерс 2004“ ЕООД;

- „Машинкомерс 2004“ ЕООД е отчело като разход 5 281,32 лева и е ползвало данъчен кредит в размер на 1 056,26 лева по фактура № [ЕГН]/25.06.2019г., а видно от дневниците за продажби на „И. Т. КО“, получател по фактурата е „Деги 2012“ ООД, а

не „Машинкомерс 2004“ ЕООД;

- „Машинкомерс 2004“ ЕООД е отчело като разход 4 456,60 лева и е ползвало данъчен кредит в размер на 891,32 лева по фактура № [ЕГН]/16.07.2019г., а видно от дневниците за продажби на „И. Т. КО“, получател по фактурата е „И.“ - ЕООД, а не „Машинкомерс 2004“ ЕООД;

- „Машинкомерс 2004“ ЕООД е отчело като разход 3 201,95 лева и е ползвало данъчен кредит в размер на 640,39 лева по фактура № [ЕГН]/23.07.2019г., а видно от дневниците за продажби на „И. Т. КО“, получател по фактурата е „Съмър Вайбс“ ЕООД, а не „Машинкомерс 2004“ ЕООД;

- „Машинкомерс 2004“ ЕООД е отчело като разход 1 311,25 лева и е ползвало данъчен кредит в размер на 262,25 лева по фактура № [ЕГН]/18.12.2019г., а видно от дневниците за продажби на „И. Т. КО“, получател по фактурата е „Е. 2004“ - ООД, а не „Машинкомерс 2004“ ЕООД;

- „Машинкомерс 2004“ ЕООД е отчело като разход 3 332,70 лева и е ползвало данъчен кредит в размер на 666,54 лева по фактура № [ЕГН]/05.02.2020г., а видно от дневниците за продажби на „И. Т. КО“, получател по фактурата е „А. 24“, а не „Машинкомерс 2004“ ЕООД;

- „Машинкомерс 2004“ ЕООД е отчело като разход 3 771,65 лева и е ползвало данъчен кредит в размер на 754,30 лева по фактура № [ЕГН] /22.04.2020г., а видно от дневниците за продажби на „И. Т. КО“, получател по фактурата „Кожата“ ЕООД, а не „Машинкомерс 2004“ ЕООД;

- „Машинкомерс 2004“ ЕООД е отчело като разход 4 470,87 лева и е ползвало данъчен кредит в размер на 894,17 лева по фактура № [ЕГН]/21.05.2020г., а видно от дневниците за продажби на „И. Т. КО“, получател по фактурата ЕТ „Уей-Ин-Жихад Ел-Бисаи“, а не „Машинкомерс 2004“ ЕООД;

- „Машинкомерс 2004“ ЕООД е отчело като разход 2 114,65 лева и е ползвало данъчен кредит в размер на 422,93 лева по фактура № [ЕГН]/01.07.2020г., а видно от дневниците за продажби на „И. Т. КО“, получател по фактурата „Х. К.“ - ЕООД, а не „Машинкомерс 2004“ ЕООД;

- „Машинкомерс 2004“ ЕООД е отчело като разход 3083,90 лева и е ползвало данъчен кредит в размер на 616,78 лева по фактура № [ЕГН]/28.07.2020г., а видно от дневниците за продажби на „И. Т. КО“, получател по фактурата „Долфин енд Долфин“ ООД, а не „Машинкомерс 2004“ ЕООД.

Съгласно заключението на приетата допълнителна ССчЕ:

Относно издадени фактури през ревизирия период от доставчик „Инлаг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] експертът е установил, че са издадени фактури към „Машинкомерс 2004“ ЕООД и по същите е отразен данък добавена стойност, като задължение към бюджета в счетоводството на дружеството; Фактурите, издадени от „Инлаг“ ЕООД са включени в Справките декларации и дневниците за продажби по ЗДДС в данъчните

периоди на издаване на фактурите; извършени са плащания по издадените фактури от „Инлаг“ ЕООД.

Относно издадени фактури през ревизирия период от доставчик „Пролог -19“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] експертът е установил, че са издадени фактури към „Машинкомерс 2004“ ЕООД и по същите е отразен данък добавена стойност, като задължение към бюджета в счетоводството на дружеството; Фактурите, издадени от „Пролог -19“ ЕООД са включени в Справките декларации и дневниците за продажби по ЗДДС в данъчните периоди на издаване на фактурите, като вещото лице е посочило и конкретна разлика в една фактура; извършени са плащания по издадените фактури от „Пролог -19“ ЕООД.

За да отговори на въпроса правилно ли е осчетоводило доставките във връзка с издадените фактури от горепосочените доставчици, експертът се е запознал с първичните документи, налични по делото и тъй като за голяма част от тях в наименование /предмет/ на доставката е записано, че същата е съгласно приемо-предавателен протокол или съгласно договор, е изискал допълнително документи от жалбоподателя, на което е получил отговор, че всички оригинали на първични документи са предадени в хода на ревизията, допълнителни документи освен хронологични регистри на жалбоподателя не са предоставени за целите на експертизата. Съгласно наличните документи в кориците на делото – 9 броя приложения, експертизата е установила, че за доставките са налични договори и приемо-предавателни протоколи за извършените услуги, намират отражение в счетоводните регистри по сметка 602 – разходи за услуги, като същите са осчетоводени правилно, съгласно действащото законодателство. За доставките в таблица, които са намерили отражение в счетоводните регистри по сметка 602 – разходи за услуги, не са налични договори и приемо-предавателни протоколи за извършените услуги, за да бъде определено правилно ли са осчетоводени същите. За доставките в таблица, които са намерили отражение в счетоводните регистри 302 – материали и 601 – разходи за материали, не са налични стокови разписки или описи към фактурите, както и във фактурите не е описано детайлно, по стоки и единични цени каква е стоката предмет на доставка, за да бъде определено правилно ли са осчетоводени същите, отговор на така поставения въпрос вещото лице не може да даде.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществото на правния спор:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосновааност на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и

материалноправните разпоредби при издаването му.

Съдът, въз основа на приложените по делото доказателства, констатира, че обжалваният РА е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 от ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Съдът намира, че обжалваният РА е постановен при спазване на материалния закон.

Видно от разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 3 от ДОПК, органът по приходите може да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа, когато в счетоводството са използвани неистински или с невярно съдържание документи. Критерий за истинност /автентичност/ е авторството на документа, а за верност – съответствието между свидетелстващия документ и удостовереното с него съществуване на определен факт.

В хода на ревизията е констатирано, а опровергаващи това доказателства не са представени от жалбоподателя, че в дневниците му за покупки са включени фактури, които са неистински /неавтентични/. Това е така, тъй като сочените в тях доставчици категорично са отrekli издаването им. От това следва, че в случая не са налице първични счетоводни документи, които да удостоверяват съществуването на доставките, по които задълженият субект е претендирал право на приспадане на данъчен кредит. Този извод не се опровергава от заключенията на двете ССЧЕ, макар да се установява, че някои от доставчиците на „Машинкомерс 2004“ – ЕООД като „Пролог 19“ ЕООД, „Интернешънъл Транс К“ ООД, „Транс Континентал“ ООД, „Инфолог-33“ ЕООД, „ЧЕЗ-КО“ ЕООД, „Еврокътпани 09“ ЕООД, „Фин Ко 2015“ ЕООД и „Инлаг“ ЕООД са издавали първични счетоводни документи, данъка по тях в счетоводството на доставчика като задължение към бюджета за съответния данъчен период е отразен, както и че са включени в справката - декларация и дневника за продажби на доставчика за съответния данъчен период. При повечето от изброените доставчици се констатира драстични разминавания, описани подробно от вещото лице. Експертът

потвърждава тезата на ревизиращия екип, че ревизираното лице не разполага оригинални първични документи.

Ползването в счетоводството на неистински или с невярно съдържание документи е предвидено от закона като основание за провеждане на ревизия при особени случаи. В процесния случай наличието на това обстоятелство е безспорно установено от органите по приходите. Видно от текста на чл. 122, ал. 1, т. 1-8 от ДОПК наличието на което и да е от цитираните с разпоредбата основания, е достатъчно, за да обоснове преценката на ревизиращия екип да премине към извършване на ревизионното производство по този ред.

От документите по преписката също така се установява, че при направени посещения на място на обявените от жалбоподателя адреси с цел извършване на проверка на оригиналните счетоводни и търговски документи и в изпълнение на указанията, дадени с Решение №610 от 26.04.2022 г. на директора на дирекция ОДОП С., не са открити негови представители или пълномощници. В резултат на това е констатирано наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ДОПК, а именно документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват; данните и сведенията, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, не могат да бъдат получени, тъй като ревизираното лице не е намерено на адреса за кореспонденция по чл. 28. В случая, както в хода на първата ревизия на задълженото лице, така и в настоящата, не са представени оригинални счетоводни, търговски и банкови документи. На стр. 6 от РД е посочено, че няма данни за заведено от дружеството счетоводство в съответствие със Закона за счетоводството /ЗСч/ и счетоводните стандарти и не е осигурен достъп до счетоводната отчетност и оригиналните първични счетоводни документи.

В хода на първата ревизия на жалбоподателя, приключила с Ревизионен акт №Р-22221021001185-091-001/31.01.2022г., също е констатирано, че при проверки на сочените адреси за кореспонденция и за контакт с НАП не е намерен представител или пълномощник на жалбоподателя и не са представени счетоводни документи, включително след проведен телефонен разговор по инициатива на ревизиращия субект. Направен е извод, че въз основа на документи, частично представени в отговор на връчени на „Машинкомерс 2004“ – ЕООД искания за представяне на документи, не може да се установи доколко редовно е водено счетоводството и как са отчитани стоково-материалните запаси.

Предвид наличието на установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1 от ДОПК, законосъобразно ревизиращият екип е формирал данъчна основа за облагане с ДДС по реда на чл. 122 от ДОПК за ревизираните периоди.

Видно от мотивите на РД и РА, обсъдени са и са съобразени относимите обстоятелства по чл. 122, ал. 2 от ДОПК. С оглед това в случая е приложима разпоредбата на чл. 124, ал. 2 от ДОПК. Същата гласи, че в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства.

Резултатите от направените множество насрещни проверки на доставчици на жалбоподателя указват за наличие на системно ползване от задълженото лице на неистински първични счетоводни документи. Установено е, че в дневниците за покупки на дружеството са включени фактури, във връзка с които сочените в тях доставчици са заявили, че нямат и не са имали търговски отношения с „Машинкомерс 2004“ – ЕООД. Част от доставчиците са представили копия на фактури и банкови документи за направени плащания от клиентите, като са посочили, че са издавали фактури с такива номера, но от други дати и предназначени за други клиенти.

В обобщение на всичко гореизложено, съдът намира, че РА е правилен и законосъобразен. С оглед на горното, жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, каквото следва да бъде определено съгласно чл.161, ал.1 от ДОПК в размер на 15 399 лева съобразно чл.7, ал.2, т.5 вр. с чл.8, ал.1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения /при материален интерес от 268 724,34лева/.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата от „Машинкомерс 2004“ – ЕООД – [населено място], представлявано от управителя И. Д. В. срещу Ревизионен акт Р-22002222002477-091-001/14.12.2022г., потвърден с Решение № 317/13.03.2023г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП" С., с който е установен размер на ДДС, възлизащ общо на 187 918,96 лв. над декларацията, ведно с лихви за забава в размер на 80 805,38 лв.

ОСЪЖДА „Машинкомерс 2004“ – ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за

кореспонденция: [населено място], район „Л.“, [улица], ап. 1, представлявано от управителя И. Д. В. да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - [населено място] при ЦУ на НАП сумата от 15 399 /петнадесет хиляди триста деветдесет и девет/ лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: